

घासकुन्द (घास + कुन्द) gaṇa कुमुदादि 2. zu P. 4, 2, 80. Davon घासकुन्दिकं ebend.

घासकूट (घास + कूट) n. Heuschaber RĪGĀ-TAR. 4, 312.

घासस्थान (घास + स्थान) n. Weide H. an. 4, 170.

घासि (von घस्) m. 1) Fresser (das Alles Verzehrende) Uṇ. 4, 131. TRIK. 1, 1, 66. H. ८. 168. — 2) Futter Uṇ. यच्च पयो यच्च घासिं जघास R.V. 1, 162, 14.

घासैश्च (घासे, loc. von घास, + च्च von घञ् treiben) adj. zum Verzehren treibend d. i. einladend, Esslust erregend VS. 21, 43.

घिष्, घिष्ते greifen Dhātup. 12, 1. Wohl aus गृहीते entstanden. — Vgl. घुष्, प्रष्.

1. घु, घैवते einen best. Laut von sich geben Dhātup. 22, 53.

2. घु m. ein best. Laut GĀṬĀDH. im ÇKDr.

घुम्, घुषते einen Glanz verbreiten (कात्तिकरणे) Dhātup. 16, 50.

घुट्, घुटति sich widersetzen (प्रतीघाते) Dhātup. 28, 91. schützen 77, v. l. — घौटते umkehren (परिवर्तने) 18, 6.

— घव, partic. घवघोति verdeckt, verhüllt: राजा तयैव सख् शिविकया प्रापादवघोतितया MBh. 3, 13155. — Vgl. गुण् mit घव.

— व्या umkehren: सा हुततरं व्याघुख्य स्वगृहे प्रविश्य u. s. w. PĀNĀT. 36, 17.

घुट m. Fussknöchel H. 613. घुटी f. dass. H. 613, Sch. DVIRŪPAK. im ÇKDr. Auch घुटि f. ebend., घुटिक m. H. 613. घुटिका f. AK. 2, 6, 2, 23. H. 613, Sch. — Vgl. घुण्ट, घुण्टक.

घुड्, घुडति verhindern, wehren (व्याघाते) Dhātup. 28, 91, v. l. schützen 77, v. l.

घुण्, घौणते wanken Dhātup. 12, 4. घुणति dass. 28, 48. — Vgl. घूर्ण, घोलय्.

घुण m. AK. 3, 6, 2, 18. Holzwurm H. 1203. HĪR. 216. घुणदग्ध SHADY. Ba. 4, 4. घुणोपकृतकाष्ठ Suçr. 1, 29, 5. घुणकीटक m. dass. MĀRK. P. 13, 31.

घुणवल्गवा (घुण + वल्ग) f. N. einer Pflanze (s. अतिविषा) Bhāṣya. im ÇKDr.

घुणान्तर (घुण + घनन्) n. ein durch einen Holzwurm (Bücherwurm) hervorgebrachter Einschnitt im Holze (in einem Bücherblatte), der zufälliger Weise einem Buchstaben ähnlich sieht: सकृज्जयमरेर्वोरा मन्यते हि घुणान्तरम् RĪGĀ-TAR. 4, 167. अवेद्यजीविनां (so ist zu lesen) सिद्धिः स्यादुणान्तरवत्कचित् eine Heilung durch Nichtärzte kann zufällig zu Stande kommen, wie — RATNĀV. bei TROYER zu d. eben a. St. ०न्यायेन so v. a. auf ganz zufällige und unerwartete Weise, durch eine glückliche Fügung DAÇAK. 38, 14. So ist auch PĀNĀT. 42, 14 st. गुणान्तरन्यायेन zu lesen und oben गुणान्तर demnach zu streichen.

घुणिषि adj. viell. wurmstichig (vgl. घुण): सं वा शरिष्यते घुणिषी भविष्यति ÇAT. Br. 11, 4, 2, 14. SĀJ. erklärt das Wort durch घात (vgl. घुण).

घुण्ट m. Fussknöchel ÇABDAM. im ÇKDr. घुण्टक m. dass. H. 613. Nach dem Sch. auch f. (wohl घुण्टिका). — Vgl. घुट.

घुण्टिक n. im Walde liegender Kuhdiinger ÇABDĀK. im ÇKDr.

घुण्टे m. Biene Uṇ. 1, 114. — Vgl. घण्ट.

घुष्, घुष्ते ergreifen Dhātup. 12, 2. — Vgl. घिष्, प्रष्.

घुम् interj. gaṇa चादि zu P. 1, 4, 57.

घुर, घुरति durch Geschrei erschrecken; in der Noth schreien (भीमार्त-शब्दयोः oder भीमार्थशब्दयोः) Dhātup. 28, 53. अघोरीञ्च मरुधोरम् BHATT. 13, 99. जुघुरे (also auch med.) चातिभैरवम् 14, 82. विभिन्ना जुघुर्योरम् 40, 13, 62. — Wegen घोर aufgestellt.

घुरघुराप् (onomatop.), ०यते gurgelnde Töne von sich geben: कासश्चासकृतापासः कण्ठे घुरघुरायते Bhaṅ. P. 3, 30, 17. — Vgl. घर्घर, घुर्युरक, घुर्युराप्.

घुर्युर (onomatop.) 1) m. Holzwurm TRIK. 2, 5, 28. — 2) f. ई eine Art Grille (मृत्किरा) TRIK. 1, 2, 25. HĪR. 203. — 3) f. झा Geknurre WILS.

घुर्युरक (onomatop.) m. ein gurgelnder Laut Suçr. 2, 266, 20. 267, 7. f. घुर्युरिका dass.: कण्ठघुर्युरिकान्वितः 497, 13.

घुर्युराप् (onomatop.), ०यते sausen, surren: स्वेडति घुर्युरायते ज्वलतीव च ये त्रणाः Suçr. 1, 104, 1.

घुलच्च m. Coix barbata Roxb. (s. गवेधुका) RATNAM. im ÇKDr.

घुलघुलारव (घुलघुला onomatop. + रव) m. eine Art Taube RĪGĀN. im ÇKDr.

1. घुष्, घौपति (med. R. 5, 56, 139) 1) ertönen Dhātup. 17, 1. पुरा वेदान्नाह्मणा ग्राममध्ये घुष्टस्वरा (mit lauter Stimme) वृषलान् श्रावयति MBh. 13, 4557. घुष्टा रज्जुः, घुष्टा पदा P. 7, 2, 23, Sch. घुष्ट = शब्दित VOP. 26, 111. — 2) laut schreien, laut verkünden, ausrufen: घोषमाणस्ते ऽथ नगरद्वारमागताः R. 5, 56, 139. यदंश्चित्रं युगे युगे नव्यं घोषादमर्त्यम् R.V. 1, 139, 8. Nach SĀJ. abl. von घोष; vgl. auch घोषि. अहो दानं घुष्यते ते स्वर्गे स्वर्गवासिभिः MBh. 14, 2773. 2692. 13, 811. R. 4, 10, 12. MĀRK. 139, 5. ÇĀK. 130. घुषितं वाक्यम् P. 7, 2, 23, Sch. घुष्टान्न (vgl. u. घव und सम्) ausgebotene Speise M. 4, 209. उच्चैर्घुष्टम् = घोषणा AK. 1, 1, 5, 12. H. 269. — 3) mit Geschrei erfüllen: कंससारसघुष्ट (तडाग) HARIV. 1123. — Nach P. 7, 2, 23 hat das partic. praet. pass. अविशब्दने d. i. wenn eine andere Bed. als «lautes Verkünden» gemeint ist, keinen Bindevocal. Im Dhātup. erhält sowohl das simpl. als auch das caus. (nach der v. l.) die Bed. अविशब्दन, welches Einige durch jede beliebige Tätigkeit mit Ausnahme des lauten Verkündens erklären; in Folge dessen finden wir BHATT. 3, 57 घुष्ट in der Bed. von घृष्ट gerieben gebraucht. Nach dem KAVIKALPADRUMA (ÇKDr.) bedeutet घोषति tödten (वधे). — caus. berufen: (देव्या जनिमानि) श्रुतत्वाय घोषयः R.V. 9, 108, 3. laut verkünden Dhātup. 33, 53. इति स हुपेदा राजा स्वयंवरमघोषयत् (hier und im folg. Beispiele würde laut verkündigen lassen besser passen) MBh. 1, 6956. घोषयामास वै पुरे 3, 2304. घोषयन्तु च ते जयम् 4, 1144. 1148. 6, 1823. 16, 28. R. 5, 49, 13. MĀRK. 166, 25. RAGH. 9, 10. इति घोषयतीव डिण्डिमः HIR. II, 83. GĪR. 10, 6. Bhaṅ. P. 8, 21, 8. तदघोष्यत — वचः KATHĀS. 24, 54. fg. VID. 233. मुघोषित MBh. 7, 464.

— घनु anrufen, laut benennen: परुष्यरुनुघुष्या वि शस्त R.V. 1, 162, 18.

— घव laut verkünden: ततो ऽवघुष्यत तदा घोषे तत्प्राकृतेर्जनैः HARIV. 3322. berufen, zu sich bescheiden: अघुष्टे समाजे MBh. 1, 5321 (HARIV. 4696 bedeutet अघुष्ट in derselben Verbindung laut angerufen, zum Hören aufgefordert). मच्छासनावघुष्टः स विभोति कथं भवान् R. 3, 47, 9. ausbieten: अघुष्टं च यदुक्तमव्रतेन (vgl. घुष्टान्न M. 4, 209. संघुष्ट JĀG. 1, 168) MBh. 13, 1576. mit Geschrei erfüllen: नदीषु — क्रौञ्चावघुष्टासु MBh. 13, 522.